

ministerens Diskretion, bør helst undgaas, en Opfattelse, jeg ikke i Egenskab af Finansminister har fundet Grund til at ændre. Det er altsaa ønskeligt at optage et større samlet Laan, og der er saa meget mere Anledning dertil nu, fordi det internationale Pengemarked har bedret sig saa meget i Løbet af det sidste Aars Tid, at der nu vil kunne opnaas væsentlig gunstigere Vilkaar end i sidste Samling, da et lignende Forslag blev fremsat af den daværende Finansminister. De Udgifter, hvortil jeg sigter, og som ere hjemlede ved bestaaende Love, ere følgende. For det første en hel Række af Jernbaneudgifter i Henhold til Lovene af 8de Maj 1894, og de enkelte senere Love, som slutte sig dertil. Det Beløb, som staar tilbage at udrede i Henhold til disse Love, dels til Statsbaneanlæg, som endnu ikke ere helt betalte, dels til Udgifter ved Privatanlæg, paa hvilke der allerede er givet Koncession, er omtrent 5,300,000 Kr. Tilbage staar derefter endnu 6 Privatanlæg, paa hvilke der ikke er givet Koncession, men paa hvilke der mulig kan blive givet Koncession inden den 1ste April 1904. Hvis ogsaa disse Privatanlæg komme med, vil der udkræves yderligere 3 Mill. Kr. — Dernæst hjemler Lov af 24de Marts, 1899 om Tilvejebringelse af Jordlodder, at Statskassen i dette Øjemed kan udlåne 2 Mill. Kr. aarlig i 5 Aar. Derved er det Forudsætningen, at det Beløb, som ikke kommer til Anvendelse i det ene Finansaar, eventuelt skal kunne anvendes i følgende Finansaar. Der skal finde en Revision af Loven Sted 5 Aar efter dens Ikrafttræden, men inden for disse 5 Aar vil der altsaa eventuelt kunne komme til Udgift ialt 10 Mill. Kr. Det Beløb, som hidtil er udgivet, er forholdsvis lille, det er knap 1 Mill. Kr., og der vil altsaa mulig kunne blive tilbage ifølge denne Lov yderligere at anvende omtrent 9 Mill. Kr. — Endelig er der for det tredje Loven af 27de April 1900 om forskellige Anlæg og Erhvervelser for Statsbanerne. Denne Lov omfatter de tre midtjydske Jernbaner, Holstebro—Herning, Viborg—Herning og Langaa—Silkeborg Banen, endvidere Udvidelse af de 3 Stationer Esbjerg, Aarhus og Korsør, samt endelig Dampskibsforbindelsen Gedser—Warnemünde. Den samlede Udgift, som alle disse Foranstaltninger ville medføre, er mellem $16\frac{3}{4}$ og 17 Mill. Kr. I Følge Lovens Bestemmelse skal heraf dækkes omtrent $3\frac{1}{3}$ Mill. af Statskassen uden Optagelse af Statslaan, og der bliver altsaa til Rest ca. $13\frac{1}{2}$ Mill., som kan dækkes ved Statslaan. Der

skal ifølge den i Loven givne Forskrift træffes endelig Bestemmelse derom ved særlig Lov. Nu er Forholdet det, at Statskassen for Tiden er saaledes stillet, at den ikke kan afholde disse $13\frac{1}{2}$ Mill., og det vil altsaa være nødvendigt ogsaa at søge dem dækkede ved Laan. Der er hidtil kun kommet en meget ringe Del af dette Beløb til Udgift, omtrent hele den nævnte Sum resterer endnu. Alle de her nævnte Udgifter udgøre tilsammen omtrent 31 Mill. Kr. Som det fremgaar af, hvad jeg har sagt, er det dog ingenlunde givet, at hele denne Sum fuldt vil komme til Udgift. Men selv om dette ikke skulde ske, og der saaledes skulde blive noget tilovers, er der al mulig Grund til at bringe omtrent den nævnte Sum ind i Statskassen. Forholdet er nemlig det, at i Virkeligheden er Statskassen for Tiden fuldstændig læns. Den disponible Kassebeholdning har i indeværende Finansaar været i den Grad udtømt, at det gentagne Gange har været nødvendigt at ty til Nationalbanken for at opnaa midlertidige Forstrækninger til at dække Finansernes daglige Behov. Den Gang jeg traadte til som Minister, skyldtes der til Nationalbanken 2—3 Mill. Kr., og Gælden havde i Begyndelsen af Juli været oppe over 5 Mill. I Løbet af August blev Gælden dækket, men saa efter den 1ste September har det atter været nødvendigt at ty til den samme Assistance. Naar vi skulle optage Laan, bør det under de nuværende Forhold efter Regeringens Mening ikke være mindre, end at det kan indbringe i Statskassen omtrent 30 Mill. Jeg har med Assistance af Nationalbanken modtaget Tilbud fra forskellige indenlandske og udenlandske Bankkonsortier, og det gunstigste Tilbud, der er fremkommet, gaar ud paa at overtage et ikkeamortisabelt Laan til en Kurs af 96. Dette maa i Øjeblikket siges at være gunstigt. Da der i Fjor Efteraar taltes om Optagelsen af et Statslaan, blev der nævnet Kurs af 92 for et $3\frac{1}{2}$ pCt. Laan, og i Foraaret, da Pengemarkedet havde bedret sig noget, var der Tale om 93. Det er altsaa en ikke ubetydelig Fremgang, der har fundet Sted, og som vil komme os til gode. Med Hensyn til de nærmere Enkeltheder skal jeg tilføje, at Laanets nominelle Beløb er sat til 43,001,000 Francs, hvilket svarer til 30,715,000 Kroner. Det brudne Tal fremkommer af Hensyn til Omsetningen af Francs til Kroner efter Forholdet 7 til 5 i Overensstemmelse med, hvad Tilfældet har været ved vore senere Statslaan. Laanet er som sagt ikke amortisabelt. Fra Staten Side vil det kunne